

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Co/128/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1511203100
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Bolebruch
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1511203100.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Bolebrucha a sudcov JUDr. Ing. Maria Dubaňa a JUDr. Zuzany Mališovej v právnej veci navrhovateľa: Slovak Telekom, a.s., Bajkalská 28, Bratislava, zastúpeného advokátkou JUDr. Martou Huttovou, Bezekova 13, Bratislava, proti odporcovi: H. I., Hanulova X/A, G., za účasti vedľajšieho účastníka konania na strane odporcu: L. na ochranu občana spotrebiteľa E., I. XX, K., zastúpeného advokátom JUDr. Ambrózom Motykom, Nám. SNP 7, Stropkov, o zaplatenie 667,38 eura s prísl., na odvolanie odporcu a vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V č.k. 49C/3/2012-123, zo dňa 7.11.2012, takto

r o z h o d o l :

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti, ktorou bola odporcovi uložená povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 418,43 eura s ročným úrokom z omeškania vo výške 9,25 % zo sumy 418,43 eura odo dňa 29.11.2011 do zaplatenia v splátkach po 20 eur mesačne do 15. dňa v mesiaci odo dňa právoplatnosti rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia, **p o t v r d z u j e .**

V napadnutej časti trov konania rozsudok súdu prvého stupňa **m e n í t a k**, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 418,43 eura s ročným úrokom z omeškania vo výške 9,25 % zo sumy 418,43 eura odo dňa 29.11.2011 do zaplatenia v splátkach po 20 eur mesačne do 15. dňa v mesiaci odo dňa právoplatnosti rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Vo zvyšnej časti príslušenstva návrh zamietol. Konanie v časti istiny 248,95 eura s ročným úrokom z omeškania vo výške 9 % zo sumy 248,95 eura odo dňa 28.8.2009 do zaplatenia zastavil. Odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi k rukám jeho právneho zástupcu náhradu trov konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia 212,69 eura a z náhrady za zaplatený súdny poplatok 40 eur. Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu nepriznal náhradu trov konania.

V odôvodnení uviedol, že navrhovateľ sa svojim návrhom doručeným dňa 10.2.2011 domáhal zaplatenia 667,38 eura s prísl. titulom neuhradených služieb za poskytnuté verejné elektronické komunikačné služby vo verejnej telefónnej sieti navrhovateľa a zmluvnej pokuty. Nakoľko navrhovateľ vzal návrh v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty 248,95 eura s prísl. späť, súd prvého stupňa konanie v uvedenej časti v zmysle § 96 ods. 1 O.s.p. zastavil. Prioritne sa zaoberal námietkou premlčania vznesenou vedľajším účastníkom (podľa § 107 ods. 1 Obč. zákonníka, keď odstúpením od zmluvy ku dňu 13.12.2008 vznikol medzi účastníkmi právny režim bezdôvodného obohatenia, pričom návrh bol doručený dňa 5.6.2012) i

odporcom (zhodne s vedľajším účastníkom). Uviedol, že na námietku premlčania uplatnenú vedľajším účastníkom neprihliadol, keď vedľajší účastník nie je subjektom oprávneným dovolať sa premlčania. Námietku premlčania uplatnenú odporcom posúdil ako neopodstatnenú, keď medzi účastníkmi bol dojednaný v čl. 15 bod 12 všeobecných podmienok moment zániku zmluvy ku dňu doručenia písomného odstúpenia od zmluvy. Nebolo preto možné aplikovať § 107 ods. 1 Obč. zákonníka. K odstúpeniu od zmluvy došlo ku dňu 12.12.2008 a návrh bol doručený súdu dňa 10.2.2011, t.j. trojročná premlčacia doba bola zachovaná.

Vykonaným dokazovaním mal preukázané, že medzi účastníkmi konania vznikol uzavretím zmluvy o pripojení dňa 23.8.2008 ako spotrebiteľskej zmluvy občianskoprávny záväzkový vzťah. Navrhovateľ si svoje záväzky neplnil, keď neuhradil faktúry za poskytnuté služby. Navrhovateľovi vzniklo v zmysle § 42 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z.z. na základe riadneho poskytovania služieb odporcovi právo na zaplatenie ich ceny vyfakturovanej faktúrou č. XXXXXXXXXXXX, splatnou dňa XX.X.XXXX, v sume 260,62 eura, č. XXXXXXXXXXXX, splatnou dňa XX.XX.XXXX, v sume 147,17 eura, č. XXXXXXXXXXXX, splatnou dňa XX.XX.XXXX, v sume 10,64 eura. Na uvedenom základe návrhu na zaplatenie istiny 418,43 eura vyhovel. Odporcovi uložil v zmysle § 517 ods. 2 Obč. zákonníka i povinnosť zaplatiť navrhovateľovi úrok z omeškania z uvedenej istiny v uplatnenej výške odo dňa 29.11.2011, nasledujúceho po doručení návrhu na začatie konania odporcovi; vo zvyšnej časti príslušenstva uplatneného odo dňa 28.8.2009 návrh zamietol.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a úspešnému navrhovateľovi priznal náhradu trov konania za zaplatený súdny poplatok 40 eur a trovy právneho zastúpenia 212,69 eura v podrobnej špecifikácii. Vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal s odôvodnením, že vedľajší účastník, ktorý bol zriadený zákonom za účelom ochrany spotrebiteľa aj v súdnych konaniach, by mal disponovať personálnym zázemím a odbornými vedomosťami na vykonávanie predmetu svojej činnosti a nemal by byť odkázaný na právnu pomoc z radov advokátov. Túto mal navyše v predmetnej veci za samoučelnú aj z dôvodu, že z oznámenia vstupu vedľajšieho účastníka do konania nevyplýva, že by tento vstup bol urobený s vedomím odporcu, na strane ktorého v konaní vystupuje, pričom odporcu nekontaktoval. Do sporu vstúpil vedľajší účastník z vlastnej iniciatívy. Podľa súdu prvého stupňa nemožno trovy právneho zastúpenia vyhodnotiť ako trovy potrebné na účelné uplatnenie a bránenie práva.

Záverom súd prvého stupňa odôvodnil umožnenie vykonania peňažného plnenia v splátkach v zmysle § 160 ods. 1 veta druhá O.s.p. majetkovými pomermi odporcu.

Proti rozsudku podal odporca odvolanie, podľa obsahu ktorého žiadal rozsudok v zaväzujúcej časti (ktorou mu bola uložená povinnosť zaplatiť 418,43 eura s ročným úrokom z omeškania vo výške 9,25 % zo sumy 418,43 eura odo dňa 29.11.2011 do zaplatenia v splátkach po 20 eur mesačne a zaplatiť náhradu trov konania) zrušiť a vrátiť vec na ďalšie konanie. Poukázal na oznámenie navrhovateľa zo dňa 22.10.2010, podľa ktorého nemá voči odporcovi žiadne pohľadávky. Mal za to, že v zmysle § 101 Obč. zákonníka je trojročná doba premlčaná. Uviedol, že sudkyňa bola voči nemu zaujatá a neuznala dôkazy v jeho korešpondencii (ohľadom premlčania, lekárskej správy a list navrhovateľa zo dňa 22.10.2010).

Proti zaväzujúcej časti rozsudku a proti výroku o nepriznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi podal odvolanie vedľajší účastník a žiadal rozsudok v napadnutej časti zmeniť, návrh zamietnuť a priznať mu náhradu trov konania, resp. zrušiť a vrátiť vec na ďalšie konanie. Nesúhlasil s názorom, že nie je subjektom oprávneným vzniesť námietku premlčania. Uviedol, že pokiaľ je prípustné zo strany vedľajšieho účastníka vznášať v rámci obrany v konaní v prospech účastníka, na ktorého strane vystupuje, iné námietky hmotnoprávneho charakteru (napr. námietku neplatnosti právneho úkonu, či obranu spočívajúcu v tvrdení, že došlo k zániku uplatneného práva), niet dôvodu za rovnakých okolností nepripustiť možnosť vzniesenia námietky premlčania. Pokiaľ je námietka premlčania vznesená v rámci obrany v konaní pred súdom, nemá rýdzo hmotnoprávny charakter, ale možno o nej hovoriť ako o procesnom inštitúte. Na to, aby v hmotnom práve upravené premlčanie práva vyvolalo predvídané právne následky v sfére hmotnoprávneho vzťahu je nevyhnutné, aby premlčanie bolo uplatnené v konaní pred súdom. Vedľajší účastník tak je legitimovaný účinne vzniesť námietku premlčania v prospech účastníka, na strane ktorého vystupuje.

Ďalej uviedol, že nárok, ktorý ostal predmetom konania po späťvzatí návrhu v časti zmluvnej pokuty, je premlčaný, pretože k odstúpeniu od zmluvy došlo ku dňu 13.12.2008, pričom návrh bol súdu doručený dňa 10.2.2011, t.j. po uplynutí dvojiročnej premlčacej doby. Odstúpením od zmluvy podľa § 48 ods. 1, 2 Obč. zákonníka sa zmluva zrušila od počiatku a medzi účastníkmi vznikol právny režim bezdôvodného obohatenia s nutnosťou aplikácie § 107 ods. 1 Obč. zákonníka o dvojiročnej premlčacej dobe.

V súvislosti s náhradou trov konania namietol aplikáciu § 142 ods. 1 O.s.p., keď minimálne v časti o zaplatenie 248,95 eura bol navrhovateľ procesne neúspešný. Ako vedľajší účastník (ktorý nebol zriadený zákonom, ale vznikol ako občianske združenie) vstúpil do konania z vlastnej iniciatívy, pričom predpokladom účinnosti vstupu nie je kontakt so spotrebiteľom. Uviedol, že v súlade s princípom rovnosti účastníkov má každý právo na právnu pomoc, pričom náklady s tým spojené sú náklady v zásade účelné.

Odporca žiadal akceptovať odvolanie vedľajšieho účastníka v plnom rozsahu.

Navrhovateľ vo vyjadrení k odvolaniu odporcu žiadal rozsudok v napadnutej časti potvrdiť. Uviedol, že suma 260,62 eura podľa prvej neuhradenej faktúry č. XXXXXXXXXX bola splatná dňa XX.X.XXXX. Od nasledujúceho dňa XX.X.XXXX začala plynúť trojiročná premlčacia doba v zmysle § 101 Obč. zákonníka, ktorej uplynutie by nastalo dňa XX.X.XXXX. K uplynutiu premlčacej doby nedošlo, pretože návrh na začatie konania bol podaný dňa XX.X.XXXX. K námietke zaujatosti sudcu pre neuznanie korešpondencie uviedol, že nie je zjrejmé, o akú korešpondenciu sa má jednať, keď okrem listu zo dňa 22.10.2010 odporca iné neuvádza. Súd prvého stupňa konal nestranné a vysporiadal sa so všetkými dôkazmi, ktoré predložil odporca. List zo dňa 22.10.2010, v ktorom navrhovateľ oznámil odporcovi, že voči nemu neeviduje pohľadávky, je právne irelevantný, pretože ním nespôsobil zánik záväzku odporcu. Uvedený list bol zaslaný odporcovi tri mesiace po zlúčení Slovak Telekom, a.s. s T-Mobile Slovensko, a.s., ktorá s odporcom dňa 23.8.2008 zmluvu o pripojení a dodatok k nej uzavrela. Z obsahu listu vyplýva, že zamestnankyňa navrhovateľa sa pravdepodobne vyjadrila iba za služby pevnej siete a nie za služby mobilnej siete (v hlavičke i texte je uvedená len internetová adresa www.t-com.sk <<http://www.t-com.sk>>, pričom pri komunikácii s klientmi mobilnej siete v tom období mali zamestnanci uvádzať odkaz na adresu www.t-mobile.sk <<http://www.t-mobile.sk>>).

Navrhovateľ vo vyjadrení k odvolaniu vedľajšieho účastníka žiadal rozsudok v napadnutej časti potvrdiť. Uviedol, že právny vzťah medzi účastníkmi nie je záväzkovým vzťahom bezdôvodného obohatenia. Zmluva o pripojení sa totiž odstúpením od nej nezrušila od začiatku. V súlade s § 48 ods. 2 Obč. zákonníka bol v čl. 15 bod 12 všeobecných podmienok dojednaný iný moment zrušenia zmluvy pre prípad odstúpenia od zmluvy. Podľa tohto článku sa zmluva o pripojení zrušuje ku dňu doručenia písomného odstúpenia od zmluvy. Akékoľvek nároky, ktoré vznikli účastníkom zmluvy do jej odstúpenia, sú preto nárokmi z právneho dôvodu, ktorého základ je v zmluve. Navrhovateľ si voči odporcovi uplatňuje nárok na plnenie, ktoré má právny dôvod v občianskoprávnej zmluve a preto sa na premlčanie nároku vzťahuje všeobecná trojiročná premlčacia doba podľa § 101 Obč. zákonníka, ktorá v predmetnej veci neuplynula.

Ďalej uviedol, že vedľajší účastník vystupuje v konaní ako združenie, ktorému zákonodarca priznal osobitné postavenie v súdnych konaniach pod podmienkou, že ochrana práv spotrebiteľa je hlavnou náplňou jeho činnosti. Vedľajší účastník na strane odporcu svojim správaním v konaní preukázal, že mu nejde o ochranu práv odporcu v konaní, ale len o získanie finančných prostriedkov pre svojho zástupcu z radov advokátov vo forme náhrady trov konania. Pred vstupom do konania sa nepokúsil skontaktovať sa s odporcom, aby mu navrhol zastupovanie v konaní. Nezistoval, či je známy pobyt odporcu, či v konaní vystupuje aktívne, ako s ním súd komunikuje, čo je predmetom spotrebiteľského sporu. Bez vyvinutia takejto snahy sa zo zisťovaných dôvodov rozhodol, že bude v konaní vystupovať v pozícii vedľajšieho účastníka, keď len táto pozícia mu umožňuje získať finančné prostriedky prostredníctvom náhrady trov konania. Navrhovateľ sa stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, že vedľajší účastník na strane odporcu by mal mať také personálne a odborné zázemie, aby právnu pomoc advokátov využíval len vo výnimočných prípadoch. Poukázal pritom na jeho možnosť uchádzať sa o 2 % dane z príjmov fyzických osôb, možnosť prijímať členské a sponzorské príspevky, dary a na prijímanie štátnych dotácií z prostriedkov štátneho rozpočtu.

Odvolací súd preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p., prejednal odvolania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolania voči zaväzujúcemu výroku vo veci samej nie sú dôvodné; dôvodnými

sú však voči výroku o náhrade trov konania. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 26.2.2015 (§ 211 ods. 2, § 156 ods. 3 O.s.p.).

Odporca i vedľajší účastník zotrvali aj v odvolaniach na vznesenej námietke premlčania týkajúcej sa i priznaného nároku na zaplatenie ceny poskytnutých služieb. Súd prvého stupňa na námietku premlčania vznesenú vedľajším účastníkom na strane odporcu neprihliadol, keď podľa jeho názoru vedľajší účastník nie je subjektom oprávneným dovolať sa premlčania.

Vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Nie je však legitimovaný na dispozičné úkony s konaním či predmetom konania, medzi ktoré patrí späťvzatie návrhu, uzavretie súdneho zmieru či zmena návrhu. Vznesenie námietky premlčania však medzi takéto úkony nepatrí. Súdna prax sa zjednotila na tom, že vedľajší účastník je v občianskom súdnom konaní oprávnený vzniesť účinne námietku premlčania v prospech hlavného účastníka, na strane ktorého sa konania zúčastňuje. Uplatnenie obrany proti žalobe je totiž procesným právom odporcu a rovnaké právo má podľa § 93 ods. 4 O.s.p. aj vedľajší účastník vystupujúci v konaní na jeho strane. Na tom, že ide o procesné právo, nič nemení ani skutočnosť, že pomocou obrany proti žalobe sa uplatňujú tiež námietky vychádzajúce z hmotno-právnej úpravy, ako je práve námietka premlčania, lebo práve tieto námietky uplatňované počas konania nemožno zamieňať s tým, či majú pôvod v hmotnom alebo procesnom práve. Možnosť vedľajšieho účastníka podať námietku premlčania v prospech odporcu pripustil aj J. súd N. republiky v uznesení sp. zn. 2 Cdo 89/2013, zo dňa 30.9.2013 v závere, podľa ktorého nedoručením písomností vedľajšiemu účastníkovi odvolací súd zamedzil vedľajšiemu účastníkovi možnosť podať napr. takúto námietku premlčania. Pre úplnosť odvolací súd uvádza, že otázka účinnosti námietky premlčania vznesenej vedľajším účastníkom bola riešená a ustálená vo viacerých rozhodnutiach odvolacích súdov (rozsudok Krajského súdu H. sp. zn. 11Co/193/2012, zo dňa 12.6.2013, rozsudky Krajského súdu Nitra sp. zn. 25Co/267/2012, zo dňa 27.2.2013, sp. zn. 5Co/180/2013, zo dňa 11.12.2013, rozsudok Krajského súdu Bratislava sp. zn. 4Co/333/2012, zo dňa 9.10.2013, rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 5Co/162/2012, zo dňa 26.11.2013, rozsudok H. súdu Y. sp. zn. 17Co/294/2012, zo dňa 18.12.2013).

Nebol preto správny postup súdu prvého stupňa, keď neprihliadol na námietku premlčania vznesenú vedľajším účastníkom na strane odporcu. Totožnou námietkou premlčania vznesenou odporcom sa však zaoberal so správnym záverom o nepremlčaní uplatneného nároku a preto uvedené pochybenie súdu prvého stupňa nemá vplyv na vecnú správnosť napadnutej časti rozsudku.

Odvolací súd opätovne (ako súd prvého stupňa a rovnako navrhovateľ vo vyjadrení k odvolaniu vedľajšieho účastníka) uvádza, že podľa čl. 15 bod 12 všeobecných podmienok navrhovateľa sa v prípade odstúpenia od zmluvy zmluva zrušuje ku dňu doručenia písomného oznámenia o odstúpení od zmluvy druhej zmluvnej strane. Nemožno preto vychádzať z § 48 ods. 2 Obč. zákonníka, podľa ktorého sa odstúpením od zmluvy zmluva zrušuje od začiatku, keď účastníkmi bolo v predmetnej veci dohodnuté inak. Súd prvého stupňa potom správne aplikoval na predmetný vzťah § 42 ods. 1 písm. a) zákona č. 610/2003 Z.z. ohľadom práva navrhovateľa na zaplatenie ceny za poskytnutú službu a vzhľadom na námietku premlčania § 101 Obč. zákonníka (navrhovateľ sa nedomáhal vydania bezdôvodného obohatenia ale peňažného plnenia, majúceho právny dôvod v zmluve o pripojení). Nakoľko suma 260,62 eura podľa prvej neuhradenej faktúry č. 7807665700 bola splatná dňa 27.9.2008, trojročná premlčacia doba v zmysle § 101 Obč. zákonníka začala plynúť od nasledujúceho dňa 28.9.2008. Konanie v predmetnej veci bolo začaté dňa 10.2.2011, t.j. v rámci plynutia premlčacej doby.

Oznámenie navrhovateľa zo dňa 22.10.2010, na ktoré poukázal v odvolaní odporca (podľa ktorého navrhovateľ neeviduje voči odporcovi žiadne pohľadávky), nemá bez ďalšieho vplyv na existenciu pohľadávky uplatnenej v predmetnom konaní. Odporca totiž v konaní netvrdil a ani nepreukázal zánik svojho záväzku spočívajúceho v zaplatení ceny poskytnutých služieb.

Odporca v odvolaní namietol i zaujatosť konajúcej sudkyne, keď táto mu neuznala dôkazy v jeho korešpondencii (ohľadom premlčania, lekárskej správy a listu navrhovateľa zo dňa 22.10.2010). Hodnotenie dôkazov v zmysle § 132 O.s.p. ako súčasť procesného postupu konajúceho sudcu nie je dôvodom na jeho vylúčenie (§ 14 ods. 3 O.s.p.). Súd prvého stupňa sa v napadnutom rozsudku založeným listom navrhovateľa zo dňa 22.10.2010 zaoberal, avšak vzhľadom na preukázanú skutočnosť o nesplnení si zmluvnej povinnosti zo strany odporcu platiť cenu poskytnutých služieb návrhu v tejto

časti vyhovel. Mimo uvedeného listu navrhovateľa odporca iné dôkazy napriek poučeniu v zmysle § 120 ods. 4 O.s.p. neoznačil ani nezaložil.

Na základe uvedených skutočností odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti, ktorou bola odporcovi uložená povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 418,43 eura s ročným úrokom z omeškania vo výške 9,25 % zo sumy 418,43 eura odo dňa 29.11.2011 do zaplatenia v splátkach po 20 eur mesačne do 15. dňa v mesiaci odo dňa právoplatnosti rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia, v zmysle § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

V predmetnej veci sa navrhovateľ domáhal zaplatenia 667,38 eura s prísl. titulom neuhradených platieb za poskytnuté služby a titulom zmluvnej pokuty. Na pojednávaní dňa 7.11.2012 navrhovateľ vzal návrh v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty 248,95 eura s prísl. späť; dôvod späťvzatia neuviedol. Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 418,43 eura s ročným úrokom z omeškania vo výške 9,25 % zo sumy 418,43 eura odo dňa 29.11.2011 do zaplatenia, vo zvyšnej časti príslušenstva (uplatnený úrok z omeškania zo sumy 418,43 eura odo dňa 28.8.2009 do 28.11.2011) návrh zamietol a konanie v časti istiny 248,95 eura s ročným úrokom z omeškania vo výške 9 % zo sumy 248,95 eura odo dňa 28.8.2009 do zaplatenia zastavil.

Pre neuvedenie dôvodu späťvzatia časti návrhu zo strany navrhovateľa nemožno skonštatovať také správanie sa odporcu, pre ktoré by bol vzatý späť dôvodne podaný návrh, čo by pre rozhodnutie o náhrade trov konania v zastavujúcej časti odôvodňovalo aplikáciu § 146 ods. 2 veta druhá O.s.p. Zastavenie konania v uvedenej časti preto procesne zavinil navrhovateľ späťvzatím návrhu v uvedenej časti a bol by povinný v zastavujúcej časti v zmysle § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. nahradiť trovy konania odporcu i vedľajšieho účastníka konania na strane odporcu. Vo veci zaplatenia 418,43 eura s úrokom z omeškania odo dňa 28.8.2009 do zaplatenia navrhovateľ nemal plný úspech; úspech mal v zaväzujúcej časti a neúspech v zamietajúcej časti; vo veci samej by preto prichádzala do úvahy aplikácia § 142 ods. 2 O.s.p. a pomerené rozdelenia náhrady trov konania, príp. vyslovenie, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Vzhľadom k uvedenému nie je zrejmé, prečo súd prvého stupňa pre rozhodnutie o náhrade trov celého konania (t.j. v zastavujúcej, zaväzujúcej i zamietajúcej časti) aplikoval § 142 ods. 1 O.s.p. s konštatovaním plného úspechu navrhovateľa v konaní.

Odvolací súd preto rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania v zmysle § 220 O.s.p. zmenil s poukazom na čiastočný úspech oboch účastníkov (navrhovateľa v zaväzujúcej časti a odporcu v zastavujúcej a zamietajúcej časti) v súlade s § 142 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Tvrdenou účelnosťou vynaložených trov právneho zastúpenia zo strany vedľajšieho účastníka konania na strane odporcu sa odvolací súd vzhľadom na uvedené rozhodnutie nezaoberal (ak nemá právo na náhradu trov konania, bolo by v rozpore so zásadou hospodárnosti konania posudzovať účelnosť ním uplatňovaných trov konania).

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol pre čiastočný úspech navrhovateľa v zaväzujúcej časti vo veci samej a odporcu v časti náhrady trov konania podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 2 O.s.p. tak, žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.